

Ljudsko reklo, da je molk zlato, odlikuje tudi tao, ki promovira življenje v tihi vednosti. Kdor ve, ne govori, in tisti, ki govori, ne ve (očitno nimam pojma ☺). Otopimo svojo ostrino, razvežimo vozle, omehčajmo srepenje in počakajmo, da se poleže prah. Tao je zakladnica dobrega in zatočišče slabega, v katerem se slednje lahko izboljša. Lotimo se težkega, ko je še enostavno, počenjajmo velike reči, ko so še majhne, korak za korakom, ali po naše, *zrno na zrno pogača, kamen na kamen palača*. Drevo zraste iz sadike in devetnadstropni stolp iz prve opeke, tisoč milj dolga pot se začne z enim korakom. Čim manj zahtevajmo od drugih, ne navezujemo se in ne kopičimo, marveč darujmo, česar ne potrebujemo. Ko se zavemo, da ne vemo, lahko najdemo svojo pot (tako tudi Sokrat), pri čemer je najpreprostejši vzorec najbolj jasen. Poznavanje nevednosti je moč, ignoriranje znanja je bolezen; šele takrat, ko se je naveličamo, nismo več bolni. Nenehno se čudimo in poskušajmo videti čudež v sebi, v vsem in vseh. Nebeška mreža zajame vse in nič se ji ne izmuzne. Če se ne bojimo umreti, lahko dosežemo kar koli, ampak nihče nima pravice do ubijanja živih bitij. Kdor prevzame vlogo "gospoda smrti" in seka z njegovim tesarskim dletom, bo zagotovo porezal tudi svoje roke. Živimo brez zamere in užaljenosti, kajti nekdo mora tvegati in se na udarec odzvati s prijaznostjo (aleluja Jezusu in Gandiju), sicer se sovražnost nikoli ne bo spreobrnila v dobro voljo. Bodimo vsaj malce utopični in tako tudi živimo.

Tao se bogati s tremi zakladi: *usmiljenjem* (sočutjem, dobrosrčnostjo, ljubeznijo, prijaznostjo, dobrodelnostjo), *varčnostjo* (zmernostjo, skromnostjo) in *ponižnostjo*. Žal ga redki razumejo, in če že riba, ki je v vodi žejna, potrebuje "resno strokovno pomoč", kot je nekoč zapisal Kabir, se vse bolj zdi, da je bilo njegovo sporočilo namenjeno človeštvu.

Ampak ker je vsakdo v največji meri dejansko sam svoje sreče kovač, bi se želel posloviti z nesmrtnimi besedami Seneke ml., da je dobrota učinkovito zdravilo zoper strah (*magnum timoris remedium clementia est*) in Publilija Sira, da je potrpežljivost zdravilo za vsako bolezen (*cuius dolori remedium est patientia*) ...